

Rolnummer 7205
Arrest nr. 160/2019 van 24 oktober 2019

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 9 van de Financiewet van 21 december 2018 voor het begrotingsjaar 2019, ingesteld door Luc Lamine.

Het Grondwettelijk Hof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter A. Alen en de rechters-verslaggevers E. Derycke en M. Pâques, bijgestaan door de griffier F. Meersschaut,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van het beroep en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 12 juni 2019 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 13 juni 2019, heeft Luc Lamine beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 9 van de Financiewet van 21 december 2018 voor het begrotingsjaar 2019 (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2018).

Op 25 juni 2019 hebben de rechters-verslaggevers E. Derycke en M. Pâques, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarin wordt vastgesteld dat het beroep tot vernietiging klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De bepalingen van de voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. In rechte

- A -

A.1. In hun conclusies hebben de rechters-verslaggevers vastgesteld dat het beroep tot vernietiging klaarblijkelijk onontvankelijk is.

A.2. De verzoekende partij heeft geen memorie met verantwoording ingediend.

- B -

B.1. De verzoekende partij vordert de vernietiging van artikel 9 van de Financiewet van 21 december 2018 voor het begrotingsjaar 2019, op grond van artikel 4, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

Zij voert haar hoedanigheid van belastingplichtige aan om te doen blijken van haar belang.

B.2.1. De bestreden bepaling maakt deel uit van de Financiewet van 21 december 2018 voor het begrotingsjaar 2019.

Het bestreden artikel bepaalt :

« De op 31 december 2018 bestaande directe en indirecte belastingen, in hoofdsom en opdecimen ten behoeve van de Staat, worden tijdens het jaar 2019 ingevorderd volgens de wetten, besluiten en tarieven waarbij de zetting en invordering ervan worden geregeld, met inbegrip van de wetten, besluiten en tarieven die slechts een tijdelijk of voorlopig karakter hebben ».

B.2.2. Krachtens het bestreden artikel wordt de invordering van directe en indirecte belastingen, in hoofdsom en opdecimen, tijdens het jaar 2019 mogelijk. De bestreden bepaling machtigt de uitvoerende macht tot invordering van de op 31 december 2018 bestaande belastingen, in hoofdsom en opdecimen ten behoeve van de Staat. Het gaat om een jaarlijks weerkerende bepaling in de financiewet om de toepassing van de geldende fiscale wetgeving in het begrotingsjaar mogelijk te maken. Zij verleent aldus uitvoering aan artikel 171 van de Grondwet, op grond waarvan de uitvoerende macht tot het innen van de door of krachtens een wet geregelde belastingen niet kan overgaan dan nadat zij daartoe van de wetgevende macht, in de begrotingswet of de financiewet, machtiging heeft verkregen.

B.3.1. Artikel 142 van de Grondwet en artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof vereisen dat elke natuurlijke persoon die een beroep tot vernietiging instelt, doet blijken van een belang.

Van het vereiste belang doen slechts blijken de personen wier situatie door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig zou kunnen worden geraakt. De *actio popularis* is niet toelaatbaar.

B.3.2. Wat betreft het persoonlijk belang van de verzoekende partij om in rechte te treden, blijkt niet dat de verzoekende partij aantoont dat haar situatie rechtstreeks en ongunstig wordt geraakt door de bestreden bepaling.

Wanneer geen voldoende geïndividualiseerd verband bestaat tussen de bestreden bepaling en de situatie van de verzoekende partij, dient het beroep als een *actio popularis* te worden beschouwd, hetgeen de Grondwetgever niet heeft gewild.

B.4. Bijgevolg, aangezien niet aan een van de in artikel 142 van de Grondwet en artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 gestelde voorwaarden is voldaan, is het verzoekschrift tot vernietiging klaarblijkelijk onontvankelijk door het gebrek aan belang van de verzoekende partij.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verwerpt het beroep.

Aldus gewezen in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 24 oktober 2019.

De griffier,

De voorzitter,

F. Meersschaut

A. Alen